

CHARAKTER I KONSTRUKCJA ZADAŃ SAMORZĄDU TERYTORYALNEGO

redakcja naukowa
Miroslaw Stec, Stefan Płazek

MONOGRAFIE

Wolters Kluwer

CHARAKTER I KONSTRUKCJA ZADAŃ SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

redakcja naukowa
Mirosław Stec, Stefan Płazek

MONOGRAFIE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

*Publikacja dofinansowana przez Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytetu Jagiellońskiego*

Wydawca
Izabella Matecka

Redaktor prowadzący
Joanna Ołówek

Opracowanie redakcyjne
Dagmara Wachna

Łamanie
Wolters Kluwer Polska

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska SA, 2017

ISBN 978-83-8107-814-6
ISSN 1897-4392

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wprowadzenie	11
<i>Kazimierz Bandarzewski</i> Udzielanie nieodpłatnej pomocy prawnej jako zadanie zlecone powiatowi	17
<i>Wioleta Baranowska-Zajęc</i> Prawna ochrona konsumenta jako zadanie samorządu terytorialnego – potrzeba reinterpretacji?	36
<i>Tomasz Bąkowski</i> W poszukiwaniu wykonawcy zadań metropolitalnych	55
<i>Damian Brodacki</i> Rola i znaczenie wspierania i upowszechniania idei samorządowej, w tym tworzenia warunków do działania i rozwoju jednostek pomocniczych, i wdrażania programów pobudzania aktywności obywatelskiej, jako zadania własnego gminy	73
<i>Dawid Chaba</i> Promocja zadaniem ustawowym i szansą rozwoju samorządów	94

Krzysztof Chochowski

Zadania samorządu gminnego w Polsce w sferze bezpieczeństwa i porządku publicznego 112

Jarosław Czerw

Wydawanie prasy lokalnej jako zadanie gminy – wybrane zagadnienia 136

Hanna Wolska, Wojciech Gonet

Konsekwencje wyboru formy organizacyjno-prawnej do wykonywania zadania z zakresu ochrony zdrowia przez samorząd terytorialny 148

Barbara Jaworska-Dębska

Charakter i konstrukcja zadań samorządu terytorialnego w przedmiocie wychowania w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi 184

Ewa Koniuszewska

Zadania własne samorządu terytorialnego z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej 200

Elżbieta Kornberger-Sokołowska

Istota i zakres samodzielności finansowej samorządów w sferze dokonywania wydatków 212

Marek Mączyński

Zadania samorządu terytorialnego w dziedzinie bezpieczeństwa publicznego 223

Iwona Niżnik-Dobosz

Natura zadań samorządu terytorialnego 236

Renata Płaszowska

Zasady i warunki realizacji zadań gminy w zakresie promocji ... 252

Katarzyna Płonka-Bielenin

Zadania gminy w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego – wnioski i postulaty 268

Bogusław Przywora

Ochrona zdrowia jako zadanie gminy – aspekty ustrojowoprawne i praktyczne w świetle wytycznych Najwyższej Izby Kontroli 288

Piotr Ruczkowski

Czy obecny podział zadań samorządu ma sens? Zadania własne i zlecone jednostek samorządu terytorialnego – idea a rzeczywistość 302

Robert Suwaj

Pomoc społeczna jako zadanie samorządowe 327

Mariusz Szyrski

Zadania samorządu terytorialnego w przestrzeni energetyki odnawialnej – potrzeba legislacyjnych zmian 348

WYKAZ SKRÓTÓW

Konstytucja RP	–	Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2.04.1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)
k.p.a.	–	ustawa z 14.06.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.)
k.p.c.	–	ustawa z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.)
OTK-A	–	Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, seria A
u.s.g.	–	ustawa z 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)
u.s.p.	–	ustawa z 5.06.1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 814 ze zm.)
u.s.w.	–	ustawa z 5.06.1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2016 r. poz. 486 ze zm.)

WPROWADZENIE

Samorząd stoi zadaniami. Podobnie jak państwo, które – jak trafnie zauważa I. Niżnik-Dobosz w opublikowanym niżej tekście – mogłoby okazać się zbędne, gdyby każde zadanie publiczne nadawało się do de-centralizacji.

Wiemy dzięki historycznym przykładom, że nie ma zadań publicznych nieodzownie przypisywanych samorządowi, podobnie zresztą jak nie istnieje niezmienna pula zadań publicznych.

Kraje naszego kręgu cywilizacyjnego, a zatem te, które zdecydowały się na dualizm administracji publicznej, biorą tym samym na siebie obowiązek kwalifikowania i dystrybuowania zadań publicznych względem samorządu terytorialnego. Zadanie to stanęło również przed polskim ustawodawcą u zarania III RP i musiało być wówczas rozwiązane w sposób samodzielny, bowiem w przekształconych przez ponad 40 lat komunizmu warunkach ustrojowych i prawnych nie była możliwa prosta recepcja wzorów przedwojennych bądź zachodnich. W efekcie ustawodawca zdecydował się wtedy na dosyć lakoniczną formułę zadań własnych i zadań zleconych samorządu, mając na względzie przewidywany dalszy rozwój jego struktury i kolejnych szczebli.

Formuła ta jednak jak dotąd została niewiele zmieniona czy wzbogacona. Recypowana w 1997 r. do ustawy zasadniczej (głównie w postaci art. 16 ust. 2 i art. 166 Konstytucji RP) obowiązuje nadal mimo utyskiwań wielu jej adresatów.

Upływ ponad ćwierćwiecza funkcjonowania obecnego modelu zadań samorządu skłonił autorów niniejszej książki do próby analizy jego przydatności. Rozważenia wymagają ich zdaniem w szczególności takie zagadnienia, jak prawidłowość obecnie funkcjonującego podziału zadań, rozmiar kwantytatywny i jakościowy tych zadań, pojmowanie i optymalna postać zadań publicznych, wzajemna relacja zadań i kompetencji jednostek samorządu terytorialnego, kryteria ustanawiania zadań własnych i zlecania zadań rządowych, korelacja zadań z rozmiarem dochodów własnych oraz otrzymywanych środków finansowych, a także kwestia nadzoru nad wykonywaniem zadań zleconych.

Niniejsza książka stanowi plon rozważań poczynionych w ramach dziesiątego już corocznego seminarium naukowego poświęconego zagadnieniom samorządowym, zorganizowanego przez Katedrę Prawa i Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego w listopadzie 2016 r. Obejmuje teksty powstałe zarówno na kanwie wygłoszonych tam referatów, jak i zainspirowane odbytą podczas seminarium dyskusją, przeprowadzoną tradycyjnie z udziałem teoretyków i praktyków samorządu. Redaktorzy niniejszej (dziesiątej już) książki poseminaryjnej uznali za potrzebne zaproponowanie referatów poświęconych zarówno kwestiom ogólnym, wspólnym dla całego modelu zadań samorządu terytorialnego, jak i poszczególnym zadaniom własnym i zleconym. Nie widzieli przy tym konieczności limitowania liczby referatów koncentrujących się na danym konkretnym zadaniu (np. na ochronie zdrowia czy porządku publicznym), wychodząc z założenia, że wielość spojrzeń jedynie wzbogaca całość obserwacji – *Si duo faciunt idem, non est idem*.

Wśród tekstów o charakterze ogólnym należy wskazać przede wszystkim rozdział przygotowany przez I. Niżnik-Dobosz, a poświęcony naturze zadań samorządu terytorialnego. Zdaniem autorki czysto normatywna (wobec braku ogólnych kryteriów, poza nieostrym sformułowaniem „lokalne”) kwalifikacja zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego przypomina niejednokrotnie przecinanie wężła gordyjskiego. Obok opisywanego w literaturze przypisywania samorządom zadań przezeń niechcianych autorka wskazuje też przypadki odwrotne – pogoni samorządów za kompetencjami i w efekcie przyj-

mowania zadań ponad rozsądną miarę. Obie te tendencje, jako powodowane względami pozamerytorycznymi, słusznie winny być powściągane.

Ogólny wymiar mają też rozważania E. Kornberger-Sokołowskiej poświęcone najściślej związanemu z zadaniami samorządu terytorialnego zagadnieniu jego samodzielności finansowej w sferze dokonywania wydatków. Autorka wskazuje na brak jasnych kryteriów podziału na zadania własne i zlecone, jak również koniecznej ścisłej korelacji między kosztami zadań a ich zakresem. Zwraca uwagę na brak dostatecznie poprawnych parametrów mierzenia kondycji finansowej poszczególnych jednostek oraz nieobecność w systemie mechanizmów uelastyczniania struktur wydatków w sytuacjach nieprzewidywanych. Opowiada się za konieczną racjonalizacją wydatków jako instrumentem wzmocnienia efektywności w wykonywaniu zadań publicznych.

Podobnie jako zwolennik racjonalizacji w pierwszej kolejności wydatków publicznych przedstawia się w swym tekście P. Ruczkowski, zwracając m.in. uwagę na brak miernika, który obiektywnie sygnalizowałby brak równowagi między zakresem zadań a ich stroną finansową. Racjonalizacja powinna jego zdaniem objąć również rozważania nad obecną strukturą samorządu, w tym zwłaszcza jego szczeblem powiatowym. Autor wskazuje na spory wokół pojęcia lokalności, wynikające z braku wypracowanych kryteriów. Jako bardziej pilną niż rekapitulacja struktury zadań samorządu ocenia potrzebę poprawy zasad finansowania tych zadań.

Tekst T. Bąkowskiego, poświęcony nowemu zjawisku zadań metropolitalnych, zawiera charakterystykę nowych form wykonawstwa tych zadań. Ważne jest spostrzeżenie, że nowe formy dobrowolnej kooperacji pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego mogą stanowić istotną alternatywę dla istniejących struktur obligatoryjnych (w tym powiatów ziemskich i grodzkich), co może skłaniać te drugie do działań obstrukcyjnych wobec nowych inicjatyw organizacyjnych.

Wśród prac dotyczących zadań szczegółowych trzy są poświęcone zadaniam w sferze bezpieczeństwa i porządku publicznego. Zdaniem

M. Mączyńskiego istniejący *de lege lata* podział zadań budzi zastrzeżenia, które w tej akurat sferze absolutnie nie powinny się pojawiać, jako że władza publiczna nie ma tu prawa działać niesprawnie. Tymczasem brakuje dostatecznie ścisłej korelacji między zakresem zadań a zakresem kompetencji poszczególnych podmiotów publicznych, zaś pojęcie zadania własnego, zleconego czy w ogóle publicznego inaczej jest ustawowo definiowane na szczeblu powiatu, a inaczej na szczeblu gminy.

Na brak spójności i funkcjonalności rozdziału zadań w sferze bezpieczeństwa publicznego zwraca też uwagę K. Chochowski, wskazując konkretne przykłady.

Zdaniem K. Płonki-Bielenin zadania związane z bezpieczeństwem publicznym mają wymiar ponadlokalny, a zatem kwestia ich spójności jest szczególnie ważna. Warto jednakże rozważać ich dekoncentrację – w pewnych aspektach nawet znaczną – dzięki której działalność władz publicznych w sferze zapewniania bezpieczeństwa mogłaby się silniej zaznaczać także w małych wspólnotach.

Dwa teksty poświęcono zadaniom w sferze ochrony zdrowia. B. Przywora zwraca uwagę, że zadania te, dość szczegółowo określone w zapisach Konstytucji i wielorako uwarunkowane, pozostawiają wąskie pole manewru ustawodawcy zwykłemu w kształtowaniu ich jako zadania samorządowego. Autor wskazuje przy tym na rezultaty niedawnych kontroli NIK, uwidaczniające m.in. zależności między wielkością gminy a jakością wykonywania zadań w opisywanej przezeń sferze.

H. Wolska i W. Gonet poddają analizie formy prawne świadczenia usług leczniczych w wykonywaniu samorządowego zadania w zakresie ochrony zdrowia. Czynią to poprzez porównanie wad i zalet dwóch najpopularniejszych w tej sferze form prawnych, tj. samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz spółek akcyjnych.

Tekst R. Suwaja, poświęcony zadaniom z zakresu opieki społecznej, zawiera bardzo istotną refleksję ogólną, że wykonywanie zadań nie jest celem samym w sobie, jest nim natomiast osiągnięcie poprzez realizację

tych zadań pewnego pozytywnego efektu społecznego. W odniesieniu do pomocy społecznej celem nie jest wyłącznie wykonywanie świadczeń na możliwie optymalnym poziomie, lecz – na tyle, na ile jest to możliwe – osiąganie celu w postaci wyprowadzanie podopiecznych ze stanu życiowej bezradności. Ta bowiem wykazuje współcześnie tendencję do rozprzestrzeniania się, a nawet jest dziedziczona.

Aż cztery teksty dotyczą zadania promocji gminy i krzewienia idei samorządności. Zdaniem J. Czerwa narzędziem nie do przecenienia jest w tym względzie wydawanie lokalnej prasy, realizowane przez coraz więcej jednostek samorządu terytorialnego i na coraz lepszym poziomie profesjonalnym. Trafnie przy tym autor zauważa, że w ramach tego zadania jest dopuszczalne wydawanie prasy wyłącznie o charakterze informacyjnym, nie zaś o jakimkolwiek zabarwieniu politycznym.

Na potrzebę prawnej ochrony wizerunku i marki związanej z gminą zwraca uwagę D. Chaba.

Zdaniem R. Płaszowskiej promocja gminy jest uzasadniona jako środek do konkretnego celu, którego osiągnięcie będzie się łączyło z zaspokajaniem potrzeb mieszkańców wspólnoty. W tym kontekście warto też zauważyć, że działania w zakresie promocji gminy z reguły nasilają się w okresie bezpośrednio przedwyborczym.

D. Brodacki zwraca uwagę na ważne narzędzie krzewienia idei samorządności w postaci kreowania jednostek pomocniczych gminy. Wskazuje również na pozytywne rezultaty innych form samodzielnej realizacji zadań przez mieszkańców wspólnoty w postaci m.in. budżetów obywatelskich, a także lokalnych reprezentacji młodzieży oraz seniorów.

Tekst B. Jaworskiej-Dębskiej jest poświęcony zadaniom samorządowym w zakresie wychowania w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi. Zdaniem autorki niektóre zadania samorządu nie mogą mieć postaci zadań własnych, a powinny być wykonywane wyłącznie jako zadania zlecone, przy czym zwraca ona uwagę na brak ostrych kryteriów pozwalających właściwie kwalifikować oba te rodzaje zadań.

Z kolei E. Koniuszewska analizuje samorządowe zadanie wspierania rodziny, w zasadzie pozytywnie oceniając *status quo*.

Odwrotnie, tekst M. Szyrskiego poświęcony zadaniom publicznym w zakresie wspierania energii odnawialnej, stawia tezę o niedostatecznym ustawowym zaangażowaniu w nie jednostek samorządu terytorialnego.

Dwa opracowania są poświęcone zadaniom przydzielonym samorządowi powiatowemu, co ustawodawca uczynił dość przypadkowo i arbitralnie. K. Bandarzewski opisuje niedawno wprowadzone zadanie organizowania systemu udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej. Autor przychylił się do głosów, iż można wskazać wiele innych podmiotów (na czele z prawniczymi samorządami zawodowymi), które zorganizowałyby tę usługę tak samo dobrze albo nawet lepiej. W Baranowska-Zajac formułuje podobne tezy w odniesieniu do zadania ochrony interesów konsumentów, realizowanego głównie przez powiatowego rzecznika interesu konsumentów.

Potrzeba analizy istniejącego modelu zadań samorządu z uwzględnieniem zebranych przez blisko 30 lat doświadczeń jest dostrzegana coraz szerzej. Jednym z przykładów jest niedawna publikacja Uniwersytetu Rzeszowskiego pt. *Aktualne problemy funkcjonowania samorządu terytorialnego* (red. nauk. E. Ura, E. Feret, S. Pieprzny, Rzeszów 2016), której jedna z części obejmuje kilka ważnych tekstów poświęconych właśnie różnym zadaniom samorządu terytorialnego.

Stwarza to nadzieję na rozpoczęcie szerszej dyskusji nad tym ważnym ustrojowo zagadnieniem.

Stefan Płażek

Kraków, sierpień 2017 r.

Kazimierz Bandarzewski

Udzielanie nieodpłatnej pomocy prawnej jako zadanie zlecone powiatowi

1. Wstęp

Prawo reguluje zasadniczo wszystkie dziedziny życia człowieka. Jest ono coraz bardziej skomplikowane, rozbudowywane do coraz większych rozmiarów i nieraz trudne w wykładni. Już samo odszukanie obowiązującej regulacji wymaga niekiedy wiedzy prawniczej. Osoba nieznająca prawa może mieć istotne trudności nie tylko w dochodzeniu przysługujących jej uprawnień, ale i w prawidłowym funkcjonowaniu w społeczeństwie.

Nie ulega wątpliwości, że stan skomplikowania prawa wprost różnicuje obywateli na tych, którym sytuacja materialna pozwala na zapewnienie sobie usług prawniczych na wysokim poziomie oraz tych, którzy nie mogą sobie pozwolić na skorzystanie z odpłatnej pomocy prawnej ze strony adwokata lub radcy prawnego. Zapewnienie bezpłatnego dostępu do pomocy prawnej dla osób niemogących ponieść jej kosztów stanowi realizację konstytucyjnego prawa do sądu¹.

¹ Art. 45 Konstytucji RP, tak też S. Banaś, *Bezpłatna pomoc prawna jako podstawa ścierania się interesów różnych grup społecznych*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2016/7–8, s. 214–215; M. Grzymisławska-Cybulska, A. Treła, *Koncepcja nieodpłatnej pomocy prawnej a obowiązki radców prawnych wynikające z ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej*, „Radca Prawny. Zeszyty Naukowe” 2016/1 (6), s. 52–53.

Skoro tylko poprzez niedostateczne zasoby finansowe część społeczeństwa nie może uzyskać skutecznej pomocy prawnej przy rozwiązywaniu różnorodnych spraw, to taka sytuacja mogła zostać przez ustawodawcę uznana za spełniającą przesłanki do objęcia samego udzielania pomocy prawnej dla osób o niskich dochodach mianem zadania publicznego. W sytuacji gdy jednostka nie jest w stanie sama zaspokoić swoich potrzeb uznanych w danym społeczeństwie za istotne, powstają zadania obciążające administrację publiczną. Taki sposób tworzenia zadań publicznych wprost wynika z zasady pomocniczości².

Celem niniejszego opracowania nie będzie ocena całego systemu udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej, ale analiza wybranych aspektów jednego z komponentów tego systemu, jakim jest ustawa o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej³. Analizując fragmentarycznie tę ustawę, należy zacząć od postawienia pytań o samo definiowanie nieodpłatnej pomocy prawnej, zakres podmiotowy ustawy, charakter kreowanego przez nią zadania publicznego, zasadności umiejscowienia jego wykonywania w zdecentralizowanym układzie administracji publicznej oraz sposób jego realizacji. Pytania te stanowią jednocześnie zakres badawczy tekstu.

Autor ma przy tym pełną świadomość, że nie wyczerpuje to całej problematyki prezentowanej ustawy.

2. Pojęcie nieodpłatnej pomocy prawnej

Ustawodawca opisał zadanie publiczne polegające na udzielaniu nieodpłatnej pomocy prawnej. Zgodnie z art. 3 u.n.p.p. nieodpłatna pomoc prawna polega na:

² H. Izdebski, *Samorząd terytorialny. Podstawy ustroju i działalności*, Warszawa 2009, s. 130–134.

³ Ustawa z 5.08.2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej (Dz.U. poz. 1255 ze zm.), dalej: u.n.p.p.

- 1) informowaniu osoby uprawnionej o obowiązującym stanie prawnym, o przysługujących jej uprawnieniach lub o spoczywających na niej obowiązkach lub
- 2) wskazywaniu osobie uprawnionej sposobu rozwiązania jej problemu prawnego, lub
- 3) udzielaniu pomocy w sporządzeniu projektu pisma w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyłączeniem pism procesowych w toczącym się postępowaniu przygotowawczym lub sądowym i pism w toczącym się postępowaniu sądowno-administracyjnym, lub
- 4) sporządzaniu projektu pisma o zwolnienie od kosztów sądowych lub ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu sądowym lub ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w postępowaniu sądowno-administracyjnym.

Poprzez opisanie sposobów udzielania pomocy prawnej ustawodawca po części także zdefiniował to zadanie, które polega na informowaniu o obowiązującym stanie prawnym, doradzaniu co do sposobu rozwiązania problemu oraz sporządzaniu pism na potrzeby postępowań administracyjnych i częściowo sądowych. Wprawdzie taki zakres udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej nie obejmuje reprezentowania strony przed sądami i urzędami ani też sporządzania opinii prawnych, a tym bardziej opracowywania projektów aktów prawnych⁴, jednak co do zasady ustawa o udzielaniu nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej prawidłowo określa zakres zadania publicznego opisanego jako „nieodpłatna pomoc prawna”, który powinien pozwolić w zdecydowanej większości przypadków uzyskać beneficjentom informacje nie tylko o obowiązującym prawie, ale i sposobie rozwiązania problemu prawnego oraz pomóc w sporządzeniu stosownego doku-

⁴ Taki właśnie zakres wynika z wykonywania zawodu adwokata i radcy prawnego – art. 4 ust. 1 ustawy z 26.05.1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2016 r. poz. 1999 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z 6.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.).

Mirosław Stec – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Stefan Płazek – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Prawa Samorządu Terytorialnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego; adwokat.

Publikacja stanowi próbę reinterpretacji stworzonych ponad 25 lat temu reguł funkcjonowania zadań przydzielanych samorządom, w tym oceny prawidłowości założeń funkcjonującego systemu zadań publicznych w wymiarze ogólnym i w odniesieniu do wybranych rodzajów zadań szczegółowych. Rozważania obejmują podstawowe kryteria oceny *status quo*, takie jak: optymalny rozmiar zadań, efektywność ich wykonywania, prawidłowość ich rozdziału, precyzję ich regulacji prawnej, stronę ekonomiczną.

Książka jest dziełem zbiorowym, podsumowaniem dziesiątego już seminarium Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego dotyczącego podstawowych zagadnień samorządu.

Opracowanie może rozpocząć dyskusję nad dalszym rozwojem modelu zadań publicznych. Zainteresuje przedstawicieli zawodów prawniczych, pracowników administracji samorządowej i rządowej, a także pracowników naukowych.

ISSN: 1897-4392
ISBN: 978-83-8107-814-6

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL